

Magazine voor medewerkers van Emmaüs

ECLIPS

v.u.: Katrien Kesteloot - Edgard Tinellaan Jr - 2800 Mechelen Erkenningsnummer P206265 - Afgiftekantoor: Turnhout

Vol vertrouwen naar je huis van morgen.

Renoveren? Dat is plannetjes tekenen en budgetten berekenen. Maar vooral eindeloos zoeken naar wat echt bij je past. Gelukkig beweegt KBC met je mee. Zo gidsen onze experts je door het woelige energielandschap met **helder advies**. Daarnaast bespaar je heel wat tijd met onze **handige tools** in KBC Mobile.

Je wilt je woning volledig renoveren? Of enkel zonnepanelen en een thuisbatterij installeren? Wat je ook zoekt, we staan voor je klaar. Zo stap je vol vertrouwen naar je huis van morgen.

Meer weten? Ga naar kbc.be/huisvanmorgen

Beweegt met je mee.

De meeuw van San Marco

In een zucht was het gebeurd. Een korte windvlaag kondigde het onheil aan, ik voelde de luchtverplaatsing een fractie van een seconde voor de feiten schuin rechts boven mijn hoofd.

Enkele tellen ervoor kuierde ik nog nietsvermoedend over het San Marco plein in Venetië, intens genietend van mijn gelato al limone e melone. En toen vond mijn ergste nachtmerrie plaats: ik werd aangevallen door een meeuw. Of beter, de meeuw had ook zin in mijn bolletje meloenijs en voerde de perfecte duikvlucht uit om haar dessertje binnen te rijden.

Ik zag in een ooghoek een Duitse moeder beschermend de armen rond haar twee kleine kinderen slaan, terwijl de mond van haar echtgenoot van verbazing openviel. Het leek of elke beweging op San Marco vertraagd werd, een lange slow motion zodat ik mijn schrikbeeld intens kon beleven.

Want ik heb een panische angst voor vogels. Voor alles met vleugels eigenlijk, de kippen voederen ligt al buiten mijn comfortzone. Ik zal nooit naar 'The Birds' van Hitchcock kijken. En de memorabele scène uit 'Van vlees en bloed' waarin 'ons moe' in haar rolstoel op het strand aangevallen wordt door agressieve meeuwen, bezorgt me nog altijd kippenvel (sic).

Maar kijk, ik heb mijn nachtmerrie beleefd en overleefd. Ik durf het amper toegeven maar het viel wel mee, eigenlijk. Gesterkt door deze ervaring, flaneer ik voortaan minder angstig – maar zonder ijsje – over de dijk aan de kust. Alhoewel, die zeemeeuwen zijn toch reusachtig hé 😊

Ilse Janssens

COLOFON

Eclips is een uitgave van vzw Emmaüs. MAATSCHAPPELIJKE ZETEL EN REDACTIEADRES: Edgard Tinellaan 1c, 2800 Mechelen - Tel 015 44 67 00 – e-mail redactie: eclips@emmaus.be VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Katrien Kesteloot, voorzitter bestuur HOOFDREDACTEUR Ilse Janssens REDACTIE Dennis Bruyninckx, Carmen Carnier, Ilse Cornelis, Dany Daelemans, Jasper Delanoy, Ellen De Meyer, Johan Meerbergen, Erika Racquet, Liesbeth te Rijdt, Josse Van den Bogerd, Marloes Van der Burgt, Els Van de Velde REDACTIESECRETARIAAT Els Van de Velde VORMGEVING Ilse Loodts

Eclips verschijnt vier keer per jaar. Oplage: 8000 exemplaren. Eclips verschijnt ook op de website van Emmaüs.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder schriftelijke toestemming van de redacteur.

Warme maaltijden aan de lopende band

'In het spoor van' heet deze rubriek, maar misschien was 'een ode aan' beter op zijn plaats. Het keuken- en distributieteam van AZ Voorkepen maakt dagelijks gemiddeld 1.300 maaltijden voor patiënten, medewerkers en bezoekers van het algemeen ziekenhuis en Bethanië ggz. Daarvan stellen ze er zo'n 900 warm samen aan de portioneerband. Niet zo evident, dat mocht ik zelf ondervinden.

8.00 uur

Na een rondleiding is mijn eerste stop de warme keuken, waar ze dagelijks tal van bereidingen maken. Hoewel er veel varianten zijn zoals zoutarm en glutenvrij, zorgen zorgvuldig uitgeschreven recepten ervoor dat alles tijdig klaar is. De sfeer is goed, mopjes en plagerijen vliegen door de lucht en het is relatief rustig...

10.30 uur

... maar dat blijkt stilte voor de storm. Na de koffiepauze zorgen de koks dat de eerste lading gerechten op de juiste temperatuur en op het juiste moment aan de verdeelband zijn. Om 11 uur verzamelen alle medewerkers daar en legt ieder een bepaald ingrediënt of deelbereiding op het bord. Klinkt eenvoudig, maar het is opletten geblazen door de tientallen varianten, bijbehorende codes en verschillende portiegroottes. Nauwkeurigheid en tempo zijn cruciaal. Als één medewerker niet kan volgen of een fout maakt, moet de band stoppen. Daardoor bestaat de kans dat maaltijden te laat op afdelingen geraken en dat de rest van de planning in het honderd loopt.

12.30 uur

Na een grondige poetsbeurt van de band is het tijd voor de lunch. Daarna krijg ik een plek aan de 'was-tank', een meterslange afwasmachine, waar ik de vuile vaat mag insteken. Meterslange rijen met servies, onderborden, potten, plateaus.... De machine

bepaalt het tempo, je moet volgen om je collega's niet op te houden. Als ik ooit nog iemand hoor zuchten om de afwasmachine thuis in- of uit te laden, stuur ik hem naar hier. Gelukkig komt er regelmatig een collega met water rond om het zweetverlies te compenseren.

15:00 uur

Tijd om even te rusten: ik neem plaats in de vrachtwagen van distributie. Nou ja, rusten... Als je weet dat een grote lege maaltijdkar 265 kilogram weegt, is er van uitrusten weinig sprake. 'Maar wij verdelen op het domein veel meer dan eten, ook materialen voor evenementen en dergelijke', klinkt het. 'Eigenlijk zijn wij DHL.' Op een werkdag legt de verdeler van de maaltijdkarren zo'n 16 kilometer te voet af. De collega die de drankverdeling doet in AZ Voorkempen, gaat letterlijk nog een grote stap verder.

Een vermoeiende, maar vooral leerrijke dag, met een paar opvallende vaststellingen:

- Het team is een geoliede machine waar elke schakel perfect weet wat te doen.
- De ploeg zorgt voor een leuke sfeer, maar ook de muziekjes op de ovens dragen hiertoe bij. Geen 'piep' als de groenten klaar zijn met Kerstmis, maar wel 'Jingle bells'.
- Het team weerspiegelt de diversiteit van de maatschappij.
- Maaltijden worden bereid en geportioneerd volgens het principe van de warme keuken: alles wordt vers bereid, gaat warm op het bord en zo vervoerd op een verwarmd bord en onderbord.
- Hygiëne staat ook in de praktijk voorop: de wastank wordt na elke afwasbeurt langs binnen en buiten volledig schoongemaakt.

Wat een ervaring om eens te mogen 'proeven' van deze onderbelichte, maar zware job. Vanaf nu eet ik mijn maaltijd met nog meer smaak op. Tonnen respect voor het hele team en bedankt om telkens voor heerlijke gerechten te zorgen!

Dennis Bruyninckx,
stafmedewerker communicatie Bethanië ggz

"Als ik ooit nog iemand hoor zuchten om de afwasmachine in- of uit te laden thuis, stuur ik hem naar hier."

Schorshaegen tovert campus om tot zomers paradisijs

In Schorshaegen hoefde deze zomer niemand ver te reizen om een vakantiegevoel te ervaren. Eind juni toverden de zorgverleners hun campus om tot een zomerse vakantiebestemming, waar bewoners een week vol verrassingen en verwennerij beleefden. Met een programma boordevol activiteiten, zelfs voor de meest teruggetrokken bewoners, bracht Schorshaegen de zon in huis.

In PVT Schorshaegen in Duffel wonen 60 mensen met een psychische kwetsbaarheid, voor wie zelfstandig wonen of beschut wonen (nog) niet mogelijk is. Dorien, Gids Participatie Sociaal leven in Schorshaegen, benadrukt: "Iedereen heeft recht op vakantie. Wij wilden een vakantiegevoel creëren voor al onze bewoners, zonder de stress en moeilijkheden van reizen. De vele inschrijvingen voor de activiteiten van deze eerste editie tonen aan hoe belangrijk dit is voor hen. Er is meer in het leven dan je psychische kwetsbaarheid."

De week begon met een uitgebreid Engels ontbijt. In de namiddag konden bewoners kiezen voor een verfrissende natuurwandeling, een ontspanningsmoment in de stille ruimte, of – speciaal op hun verzoek – een sessie manicure en wellness. Elke dag viel er wel iets te beleven:

zomerbingo, een tapasnamiddag met verzoeknummers, barbecue, stoelyoga, een ontspannen picknick in de tuin bij Natuurpunt of een uitstap naar Planckendael, de enige betalende

activiteit.

Tijdens de zomer zijn er nog meer leuke activiteiten, zoals de EK-wedstrijden voetbal op groot scherm en een weekend naar Postel. Bewoners kunnen ook gratis de stacaravan in de tuin reserveren om samen met familie of vrienden op vakantie te gaan. Veilig, dicht bij het bekende, maar toch ver genoeg om het gevoel van even weg te zijn te ervaren.

Karolien, een van de bewoners, was blij met de vakantie week: "Er waren verschillende activiteiten. De sfeer was geweldig en het was heerlijk om zo verwend te worden zonder ver van huis te gaan. We genoten samen van de activiteiten én van elkaars gezelschap. We leerden elkaar nog beter kennen."

De week eindigde feestelijk met een Vlaamse kermis en een zomerbar, waar bewoners hun familie en vrienden voor uitnodigden. Ook de bewoners van Schorshaegen in Heist-op-den-Berg sloten aan voor een drankje. Een onvergetelijke week vol verbinding en zonneschijn. Zelfs als het buiten regende.

“Hier hoeft niemand ver te reizen om het vakantiegevoel te ervaren.”

Een verwenbad, nieuwe lingerie of een nachtje samen?

Intimiteit in het woonzorghuis

Een bewoner heeft de gewoonte ontwikkeld om elke dag een tikje op het achterwerk van een zorgverlener te geven. Hoewel dit vermoedelijk zijn manier is om speels aan te geven dat hij de zorgverlener waardeert, is dit een ongemakkelijke situatie. Hoe gaan we hiermee om?

Ilse De Schryver, referentiepersoon intimiteit en seksualiteit in woonzorghuis Hof van Arenberg, licht toe: "Er staat geen leeftijdsgrens op intieme of seksuele behoeften. Bewoners van een woonzorghuis zijn ook mondiger geworden en uiten hun mening over intimiteit en seks vaker en explicieter. En daar is niets mis mee. Wat als bewoners in een woonzorghuis zulke behoeften hebben waar we niet meteen een pasklaar antwoord op hebben? Waar liggen de ethische, morele (en misschien zelfs juridische) grenzen in onze zorgverlening op dit vlak?"

"Ook vanuit Woonzorg Emmaüs gaan we aan de slag met deze thematiek. Bij Sensoa volgde ik de opleiding tot referentiepersoon relaties, intimiteit en seksualiteit (RIS) in woonzorghuizen. Vanaf nu kunnen bewoners, familieleden en medewerkers van Hof van Arenberg met al hun

vragen, opmerkingen en suggesties rond relaties, intimiteit, privacy en seksualiteit bij mij terecht. Ik bied een luisterend oor, geef advies en zoek mee naar een passende oplossing.”

Verwenbad met Enya op de achtergrond

“In Hof van Arenberg had ik al wel ervaring met intimiteit bij bewoners. Ik geef bewoners op vraag een verwenbad. Met ‘broebels’, achtergrondmuziek naar keuze en rugmassage: ze mogen zo lang in bad blijven zitten als ze willen. Als verpleegkundige ben ik het wel gewend om te gaan met lichamelijke in alle maten en gewichten. Maar ik begrijp dat dit niet voor alle collega’s evident is.”

“Denk bij de vragen die een referentiepersoon RIS krijgt niet meteen aan stomende seks. Het zit soms in kleine dingen: een bordje met ‘belet’ of ‘vrij’ dat je aan de deurklink van de kamer hangt, steeds kloppen vooraleer je de kamer binnengaat. Of een oplossing vinden voor een bewoner die nog naar de sauna wil, maar onvoldoende mobiel is.”

Steun op maat door ‘Beau Soutien’

“Tijdens de opleiding kwam er ook iemand een sekskoffer met speeltjes voorstellen: een Tupperware Party 2.0 zeg maar. Dat zie ik ons nog niet meteen doen in Hof van Arenberg. Maar een fiere bewoonster die nieuwe lingerie wil en niet meer in de winkel geraakt, was erg geholpen met de mevrouw van ‘Beau Soutien’ in Duffel die met haar assortiment beha’s tot in het woonzorghuis kwam. Of een afzonderingskamer met een dubbel bed wanneer de thuiswonende partner

een nachtje wil blijven slapen: dat moet toch kunnen?”

Wat mag en wat mag niet?

“Respect voor privacy is een belangrijk onderdeel van beleid rond intimiteit. Stel dat twee bewoners de liefde vinden in het woonzorghuis en de ene heeft nog een partner thuis. Zeg je daar iets van tegen de familie? Wat maak je bespreekbaar en wat is beroepsgeheim?”

“Een ander soort vragen gaat over ongewenst en grensoverschrijdend gedrag, zoals het voorbeeld uit de inleiding. Zeker met bewoners met dementie is hun ongepast gedrag soms ingegeven door hun ziektebeeld. Het is belangrijk daar begrip voor te hebben en te kijken naar wat wel kan. Naast elkaar aan tafel zitten is bijvoorbeeld oké, een andere bewoner constant ‘lastigvallen’ in de kamer niet.”

“Het beleid rond intimiteit- en seksualiteitsbeleving staat nog in de kinderschoenen in Woonzorg Emmaüs. Een goede kapstok om concrete situaties en vragen af te toetsen is de visietekst ‘Intimiteits- en seksualiteitsbeleving’ die de werkgroep ethiek van Woonzorg Emmaüs opgesteld heeft. Een collega van Ten Kerselaere gaat de opleiding tot referentiepersoon ook volgen; het is interessant om een klankbord te hebben en samen het beleid verder te ontwikkelen. Zo hebben we tot nog toe geen vragen over LGBTQI+ gehad. Voor de generatie van de huidige bewoners nog dikwijls een taboe, ook dat zal veranderen. Wordt zeker vervolgd.”

Ilse De Schryver, referentiepersoon relaties, intimiteit en seksualiteit, Hof van Arenberg

Bijzondere gebeurtenissen

Boterhammen in ons Park bracht muziek en verbondenheid naar Duffel

Heel de zomer was je welkom op Boterhammen in ons Park, het gratis zomerfestival van UPC Duffel. Medewerkers, zorggebruikers, buurtbewoners en voorbijgangers konden er elke donderdag genieten van live muziek. Het concept is simpel. We brengen voor onze zorggebruikers en medewerkers een stukje zomer en festivalsfeer. Je kan er ontspannen en genieten zonder zorgen, in een omgeving waar psychische kwetsbaarheid geen taboe is. En dat maakt 'Boterhammen in ons park' zoveel meer dan een festival. Met een line-up van bekende én lokale artiesten zoals The Arousals, de groep van één van de medewerkers, en het duo Jan De Smet en Nele Paelinck (ex-School is Cool).

◀ AZ Voorkepen verplant met succes twintig volwassen bomen

Er was toch één plek waar ze blij waren met al die regen de afgelopen maanden: in AZ Voorkepen. In december verplantten ze twintig volwassen bomen die moesten wijken voor de nieuwe personeelsparking. "De keuze was ofwel afzagen en dan de bomen elders compenseren door bomen met een kleinere stamomtrek. Ofwel verplanten", zegt Marc Aerts, al 43 jaar hovenier bij AZ Voorkepen. "Zo'n boom groeit 25 jaar, maar heb je in vijf minuten omgelegd. Ik ben heel blij dat de keuze voor verplanten gemaakt werd, want ik heb deze bomen zelf gezet destijds. Als je ergens zo lang hovenier bent, wordt het een levenswerk."

De meeste bomen kregen een plek op de wei achteraan het ziekenhuis. Er werden nog zestig andere bomen geplant. Dat maakt het leuk voor de patiënten die nu plots op een bos uitkijken!

▼ BIOP XL in Bethanië ggz

Er was veel volk, de zon scheen, de mocktailbar en foodtruck draaiden op volle toeren. De klassiekers van TeFrent werden volop meegezongen en de beats van DJ Mark, DJ Teun en DJ Sven Ornelis kregen menig bezoeker op de dansvloer!

En wat is BIOP? Boterhammen in ons park in Bethanië ggz. En het is een XL-versie voor het jubileumjaar.

Nooit genoeg kroketten

“Op zondag krijgen we vaak kroketten, maar in onze leefgroep zijn er nooit genoeg.” “Bij ons zijn er altijd genoeg, soms zelfs overschot.” “Hier is dat ook nooit een probleem, misschien eten jullie gewoon te veel (lacht)?”

Een geanimeerde discussie tijdens een vergadering van de Hoge Raad in Klavier. Dat is het officiële overlegorgaan van de cliënten van Klavier, allemaal volwassenen met een beperking. De deelnemers

zijn verkozen door hun medebewoners. Ze komen vier keer per jaar samen om te vergaderen over uiteenlopende thema's: van het eten op hun bord tot de gaten in de weg. Het is een drempelverlagende manier om de cliënten te betrekken bij de werking.

Wie krijgt de hamer?

Ria, medewerker dagbesteding, begeleidt samen met vrijwilligers Lie en Luc de vergadering. Ze legt kort de regels uit en begint met het eerste punt op de agenda: een voorzitter aanduiden. Drie deelnemers zijn kandidaat. Aangezien het voor Esmeralda al meer dan 4 jaar geleden is, krijgt zij de eer en de hamer van de voorzitter. Die bepaalt wie als eerste zijn of haar punten kan bespreken.

Van erwtensoep met korstjes tot flitspalen

Kristina is net als alle andere deelnemers goed voorbereid en heeft een lijstje bij. "We willen vaker erwtensoep met korstjes eten. Dat vinden we heel lekker." Het weekmenu staat vaak op de agenda. Ria geeft aan dat leefgroepen, en zeker de buitenhuizen, ook zelf kunnen koken. De ingrediënten kunnen ze bestellen bij de keuken.

"De nieuwe activiteiten van het Ateljeeke zijn leuk. Het is fijn om nieuwe mensen te leren kennen." "Ik vind het wel jammer dat ik nu geen expressie meer kan volgen", vult Jeffrey aan. Ria legt uit dat de dagbesteding sinds kort anders werkt. Nu is er per cluster van leefgroepen een medewerker dagbesteding die voor zijn of haar groepen een activiteitenaanbod uitwerkt. Bepaalde activiteiten worden misschien wel in de ene leefgroep georganiseerd, maar niet in de andere.

"Opnieuw een punt dat veel op de agenda staat. De verkeersveiligheid op het domein is voor iedereen heel belangrijk."

"De auto's op het domein rijden nog altijd veel te snel en te dicht bij de bewoners." Opnieuw een punt dat herhaaldelijk op de agenda staat. Joël heeft een voorstel om dat op te lossen: "Een echte flitspaal. En boetes geven!" Ook Petra heeft een goeie tip: "Fluohesjes dragen, dan hebben ze je zeker gezien." De deelnemers spreken af dat ze beginnen in de eigen leefgroep. Ze vragen hun begeleiders om traag te rijden en in de juiste richting. Elvis gaat een affiche maken en zal daarvoor hulp vragen aan de communicatieverantwoordelijke van Klavier.

Nu is het de beurt aan Jeffrey. Ook hij heeft enkele punten opgeschreven. "De cimbalen van het Klavierpad maken veel lawaai en staan te dicht bij de paardenweide. De paarden schrikken ervan." Iedereen vindt het mooi dat Jeffrey het opneemt voor de boerderijdieren. Ria zegt dat de werkgroep

bekijkt of ze het klankenwoud kunnen verplaatsen.

"Er liggen veel sigarettenpeuken op de grond." De deelnemers geven aan dat dit een probleem is bij de bewoners, maar ook bij het personeel. Joël legt uit dat hij zijn peuken bewaart om later in de vuilbak of asbak te deponeren. Zo belanden er van hem nooit peuken op de grond.

Welgemikte tik

Op sommige vragen hebben de begeleiders niet meteen een antwoord. Zij geven de vragen door aan de collega's. De antwoorden bespreken ze op een volgende vergadering.

Als iedereen zijn zegje heeft kunnen doen zijn alle ogen gericht op voorzitter Esmeralda. Met een welgemikte tik van de hamer verklaart zij de vergadering voor gesloten.

Josse Van den Bogerd, stafmedewerker
communicatie

De collectieve inspraak van de bewoner, deelnemer of cliënt, in Klavier:

De bewonersvergadering: het overlegmoment voor de bewoners van de leefgroep met de begeleiding over grote en kleine vragen.

De Hoge Raad (bewonersraad): de georganiseerde collectieve inspraak op het niveau van de bewoners die hiervoor officieel verkozen en afgevaardigd zijn.

Het Collectief Overleg: het wettelijke orgaan voor de collectieve inspraak met vertegenwoordigers van gebruikers en de directie.

Plankenkoorts, veel meer dan een theatergezelschap

'Plankenkoorts' is een begrip in Bethanië ggz en daarbuiten. Het theatergezelschap vanuit psychiatrisch verzorgingstehuis De Landhuizen en beschut wonen De Sprong was in het voorjaar toe aan zijn vierde stuk. Maar het is veel meer dan een toneelgroep.

Een grote troef is de samenstelling van het gezelschap, dat bestaat uit bewoners van pvt en beschut wonen, ervaringsdeskundigen, medewerkers activering en sinds dit jaar ook een familie-ervaringsdeskundige en een schoonmaakmedewerker. 'Op het podium valt ieders functie, dagelijkse rol of label weg en zijn we allemaal acteurs, zonder onderscheid', vertelt Anja Musters, ervaringsdeskundige, bedenker en regisseur.

Naast deze troeven, heeft elke deelnemer zijn eigen reden om mee te doen.

Wat begon als een klein idee, groeide in enkele jaren dus uit tot een groot(s) theatergezelschap. Het hele traject wordt momenteel geëvalueerd en getoetst aan de mogelijkheden, noden en dromen. Op basis daarvan wordt het toekomstpad van Plankenkoorts verder uitgestippeld. Wordt vervolgd...

Dennis Bruyninckx,
Stafmedewerker
Communicatie Bethanië ggz

'Ik sta nog altijd versteld van de kwaliteiten en capaciteiten van de acteurs. Het is ongelooflijk hoe ze zichzelf overstijgen. De reacties van het publiek en de goesting van de acteurs maken het extra fijn. Voor sommige activiteiten binnen pvt moeten we trekken om mensen mee te krijgen, maar als het repetitie is van Plankenkoorts, staan ze een uur op voorhand klaar.' (Anke)

'Ik voel meteen dat ik in een warm nest terechtgekomen ben. Acteren is niks voor mij, maar ik help graag mee achter de schermen.' (Carine)

'Het is pure ontspanning, de perfecte manier om mijn hoofd leeg te maken.' (Christel)

'Vroeger playbackte ik, nu doe ik mee om zekerder in het leven te staan.'
(Hilde)

'Het doet me dromen. Ik hoop om me via Plankenkoorts in de kijker te spelen want ik zou graag actrice worden.'
(Sofie)

'Het is vooral leuk dat de band doorheen het proces veel sterker wordt en dat we allemaal op elkaar kunnen rekenen.'
(Noëlla)

'Lekker gek doen'. (Piet)

'Voor mij is het meer dan toneelspelen. Het is een grote familie geworden.'
(Veerle)

'Het is voor mij een manier om mijn grenzen te verleggen en te groeien, want vroeger wou ik nooit toneelspelen. Het geeft energie en we spelen voor een ander publiek dan bij een regulier theatergezelschap, wat ik wel fijn vind.'
(Kristel)

'Twee duimen omhoog voor Anja, wat zij doet is het neusje van de zalm. Ook een dik applaus voor alle acteurs en iedereen die meedoet achter de schermen, zij worden wel eens vergeten.'
(Rita)

'Anja slaagt er perfect in om voor iedereen een rol op maat te kiezen. Hoewel ik als verteller niet veel moet repeteren, kom ik elke keer. Ik geniet van de groei die ik doorheen de weken zie.'
(Anita)

'Je ziet de mensen groeien. Bij de eerste repetities zijn er nog wel wat mislukkingen, maar dat evolueert tot een groot succes.'
(Ellen)

In pvt De Landhuizen en beschut wonen De Sprong verblijven mensen met een gestabiliseerde psychiatrische ziekte.

De dames van de bibkar

Al 20 jaar rijden Jozefa, Rita en Godelieve met hun boekenkar rond in AZ Voorkepen. Er ontstond een hechte vriendschap en een heel fijne samenwerking tussen de drie dames. Hun doel? "We willen iets extra betekenen voor de patiënten. We willen hun dag een tikkeltje minder zwaar maken door een ontspannend boek uit te lenen, een leuk gesprek te voeren of een luisterend oor te zijn."

Leren lezen in het ziekenhuis

Het is duidelijk dat patiënten de bibvrijwilligers graag zien komen. "Op de revalidatieafdeling verblijven sommige mensen zo'n drie maanden. Al lezen ze geen boeken, ze vinden het wel leuk om gewoon een babbel met ons te doen", vertelt Godelieve. "We horen regelmatig hoe tof het is dat wij dit doen! Patiënten vertelden me al dat ze hier leerden lezen. Dat is het mooiste compliment dat je kan krijgen", vult Jozefa aan. "Met ons vrijwilligerswerk maken we mensen blij en daar worden we zelf ook blij van!"

Wacht maar tot er een plekje vrijkomt ...

"Toen ik zelf in het ziekenhuis lag en er een vrijwilliger met de boekenkar langskwam zei ik meteen: 'Goh seg, dat zou ik graag doen!', waarop de vrijwilliger antwoordde: 'Wacht maar tot er een plekje vrijkomt, dan vragen we jou zeker.' En zo geschiedde. Ik heb er nog nooit spijt van gehad!", aldus Godelieve.

Patiënten vertelden al tegen me dat ze hier leerden lezen. Dat is het mooiste compliment dat je kan krijgen.

Eén keer per week zijn ze op pad met de bibkar. "Het is leuk dat we dit telkens met z'n tweeën kunnen doen. Als we merken dat een patiënt nood heeft aan een babbeltje, dan kan dat. Eén van ons kan even met de patiënt praten, en de kar gaat al verder naar een volgende patiënt", vertelt Rita.

De sfeer blijft positief

Jozefa, Rita en Godelieve zagen het ziekenhuis evolueren in al die jaren, maar over de sfeer zijn ze het eens: die is én blijft positief! "In de coronaperiode konden we een tijd lang niet toeren met onze kar. Van zodra het kon, zijn we opnieuw gestart. Patiënten hadden er nood aan omdat ze weinig of geen bezoek kregen", vertelt Jozefa. "De dienst patiëntenbegeleiding maakte toen een puzzelboekje dat gratis werd

uitgedeeld aan de liefhebbers. Dat werd met veel enthousiasme onthaald, honderden deelden we ervan uit. Die kleine dingen zorgen voor een warme sfeer in het ziekenhuis", besluit Jozefa.

"We houden ook rekening met de voortdurende evolutie", vult Rita aan. "Patiënten beginnen niet graag aan een boek dat ze niet uitgelezen krijgen tijdens hun steeds korter verblijf. Daarom schaften we een aantal magazines aan. Die worden veel uitgeleend! Ook dieren en natuur blijven favoriete onderwerpen. Dus kochten we recent enkele mooie fotoboeken en inspirerende tuinboeken."

Marloes van der Burgt,
communicatiemedewerker AZ Voorkepen

denk vooruit bij dementie

Hulpmiddelen die zich richten op mensen met dementie kunnen jouw zorgtaak als mantelzorger of verpleegkundige aanzienlijk verlichten. De hulpmiddelen brengen extra structuur in hun leven en helpen ook jou bij jouw zorgtaken.

Deze specifieke hulpmiddelen helpen mensen met dementie langer zelfstandig functioneren. Het gamma van Goed focust zich op alle fases van dementie: van rood bestek om eten te stimuleren en grote klokken voor oriëntatie tot lampen met een therapeutisch effect.

Ga voluit voor zorg, en ontdek ons specifiek gamma samen met je patiënt en zijn familie. Bel voor meer info gerust naar 03 205 69 29.

ontdek ons uitgebreid aanbod via www.goed.be/webshop

samen met

goed
thuiszorgwinkel

A blue and green recycled paper tote bag is hanging from a tree branch. The bag has a textured, fibrous appearance with speckles of blue and green. It has two black straps that are looped over the branch. The background is a lush green forest with sunlight filtering through the leaves.

**Oude arbeidskledij
krijgt tweede leven
als betekenisvolle draagtassen
bij Zorggroep UPC Duffel**

UPC Duffel heeft zich in een nieuw jasje gestoken, en dat mag je best letterlijk nemen: een jaar geleden koos de voorziening voor nieuwe, duurzame werkkledij die comfortabeler is om te dragen. Maar wat doe je met de 1000 kg aan oude kledij? Samen met het Nederlandse bedrijf I-did herwerkte UPC Duffel deze oude kledij tot een uniek eindejaarsgeschenk voor elke medewerker. Zo draagt iedereen een stukje geschiedenis met zich mee.

"In Vlaanderen gooien we jaarlijks zo'n 490 kilo spullen per persoon weg en daar werkt UPC Duffel liever niet aan mee. De recyclage van de werkkledij past perfect binnen onze ambitieuze keuzes voor duurzaamheid en kwaliteit," zegt Kaen Enzlin, duurzaamheidsverantwoordelijke bij Zorggroep UPC Duffel.

Van oude kledij naar 3000 m² vilt

Meer dan 1000 kg oude werkkledij werd ingezameld en verwerkt tot 3000 m² vilt in de herkenbare blauwe tint. "We kozen bewust voor een samenwerking met I-did, een sociaal en duurzaam bedrijf dat afgedragen bedrijfstextiel recyclet tot vilt. Ze bieden werkgelegenheid en begeleiding aan wie langdurig werkloos is, waardoor we ook een maatschappelijke bijdrage leveren."

Een groot deel van het vilt werd verwerkt tot kwaliteitsvolle draagtassen als eindejaarsgeschenk voor de medewerkers. "We onderzoeken momenteel wat er met het resterende vilt kan gebeuren. Akoestische

panelen voor onze vergaderzalen zijn alvast een kanshebber."

Symboliek

"In een wegwerpmaatschappij waar online shoppen het wint van rondstruinen in gezellige winkelstraatjes, en waar kwaliteit vaak moet wijken voor slogans als 'Veel! En Goedkoop!', bieden wij tegenwicht. Deze tassen symboliseren het werk van onze medewerkers: waar tijd schaars is, nemen zij de ruimte om te luisteren naar wat er écht toe doet voor onze zorggebruikers. Zij zien niet alleen kwetsbaarheden, maar ook de krachten van mensen."

Met deze actie toont Zorggroep UPC Duffel dat duurzaamheid en zorg hand in hand kunnen gaan, waarbij oude materialen een nieuwe, betekenisvolle bestemming krijgen.

Kaen Enzlin, stafmedewerker technisch departement

Bijzondere gebeurtenissen

Samen Op Pad

In Bethanië gzz loopt al enkele jaren een leiderschapstraject om een gedeelde leiderschapsvisie te ontwikkelen, houvast te bieden aan nieuwe of tijdelijke leidinggevenden, elkaar te leren kennen en voor verbinding te zorgen. Eind 2023 bepaalden ze co-creatief 7 woorden die voor hen bij leiderschap passen en een metafoor die ze daarbij belangrijk vinden: de Camino, ook bekend als de weg naar Santiago de Compostela.

Eind mei gingen ze letterlijk en figuurlijk samen op pad. Leidinggevenden en beleidsmedewerkers wandelden in totaal ruim 45 kilometer op de Camino-route. Ze maakten ruimte voor verbinding, reflectie, stilstaan tijdens het vooruitgaan, voelen waar je grenzen liggen... Onderweg zorgde het Bethanië Stap Ondersteuning-team voor geweldige ondersteuning. Oprecht werkelijk hartverwarmend om te zien hoe collega's elkaar dragen, net zoals ze dag in dag uit zorgen voor elkaar en voor anderen.

Dankzij tussenstops aan Zorggroep UPC Duffel en de hoofdzetel van Emmaüs in Mechelen (foto), ontstond er ook verbinding over meerdere Emmaüs-voorzieningen heen.

Tour d'Emmaüs ►

Kettingen en benen werden geolied, de weergoden waren goedgezind. Op 2 juni waagden een dertigtal collega's en sympathisanten zich aan de eerste editie van de "Tour d'Emmaüs", een (bene)fietstocht langs alle sites van Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen en Mechelen.

Chapeau aan alle fietsers, dank aan de Hefboom en Juno voor de organisatie van de lekkere bevoorrading! De opbrengst gaat naar Ferm'Eline, een veilige plaats voor kwetsbare jongeren en jongvolwassenen.

▼ Pluk verse kruiden bij Woonzorghuis De Buurt

Buurtwerking is voor woonzorghuis De Buurt erg belangrijk. Daarom creëerde het welzijnsteam samen met de buurtwerking in Zoersel en de bewoners een pluktuin met kruiden. De bewoners zaaien en verzorgen kruiden met veel liefde en plezier. Wij nodigen jou en de burens van harte uit om te genieten van verse en smakvolle kruiden. Deze zomer stonden de peterselie, bieslook en dille volop in bloei. Onthouden voor volgend jaar!

Bijzondere gebeurtenissen

Een natuurlijk logo ▶

Een carwash voor de Olifant (treintje op het domein), een motorrun met zijspannen, knutseldag met natuurlijke materialen, trapdag met fietstoertjes door het dorp, buitenbeenpop... Het team van dagbesteding in Zevenbergen bood de cliënten een gevarieerd programma aan voor De Week van de Buitenbeleving.

De knutselactiviteit leverde een mooi en herkenbaar resultaat op: het logo van Emmaüs gemaakt van materialen die de cliënten in het bos hebben verzameld. Het kreeg een plekje in de cafetaria van Zevenbergen-Ranst.

◀ Bewoners Ten Kerselaere op verkenning in Hobbeldonk

Het provinciaal groendomein 'De Averegten' opende voor de zomer de vernieuwde natuur-speelplaats 'Hobbeldonk'. Bewoners van Ten Kerselaere verkenden de speelplek tijdens de officiële opening samen met de gedeputeerden en leerlingen van de Basisschool Itegem.

Het gloednieuwe speelterrein belooft een favoriete bestemming te worden voor iedereen die op zoek is naar een ontspannen of avontuurlijk moment in het groen. Wandelen, even tot rust komen of picknicken.

De betrokkenheid van de bewoners bij Hobbeldonk is een mooi voorbeeld van samenwerking tussen generaties. Het project heeft niet alleen geleid tot een prachtige speelplek voor kinderen, maar ook tot betekenisvolle verbindingen tussen kinderen en ouderen. Dat draagt bij aan een hechte en zorgzame gemeenschap.

Eerste hulp bij angst

Iedereen voelt wel eens angst. Voor ziekte, spinnen, een presentatie of examen. Onze schrikbeelden nemen veel vormen aan. Maar wat als angst je leven gaat beheersen? "Angst is een belangrijke emotie die ons beschermt. Overdreven angst is dan weer hinderlijk." Barbara Depreeuw, klinisch psycholoog en gedragstherapeut bij UPC Duffel, maakt je wegwijs en geeft tips om angst te lijf te gaan.

Angst is een emotie die wijst op gevaar en die een reactie in je brein prikkelt: je focus staat op overleven en je aandacht voor gevaar verscherpt. Zonder angst zouden we waarschijnlijk minder lang overleven.

Het wordt pas een probleem als je interne alarmsysteem te gevoelig afgesteld staat. De vijf meest voorkomende angsten zijn sociale angst (angst voor het oordeel van anderen), paniekstoornis, specifieke fobie, gegeneraliseerde angststoornis (veel piekeren) en ziekteangst.

"Als jouw angst overdreven is en je levenskwaliteit eronder lijdt, spreken we van een angststoornis. Zo'n 20 à 30 procent van ons krijgt er ooit mee te maken. Toch blijven angststoornissen dikwijls onbehandeld. Mensen hebben de neiging om een angststoornis erg lang te verdragen, vanuit de veronderstelling dat je er niets tegen kan doen. Jammer, want veel angsten kunnen met de juiste behandeling snel afnemen. Anders omgaan met angst kan je wel degelijk leren."

Zelf aan de slag

Wie vaak angstig is, kan trouwens ook al zelf aan de slag.

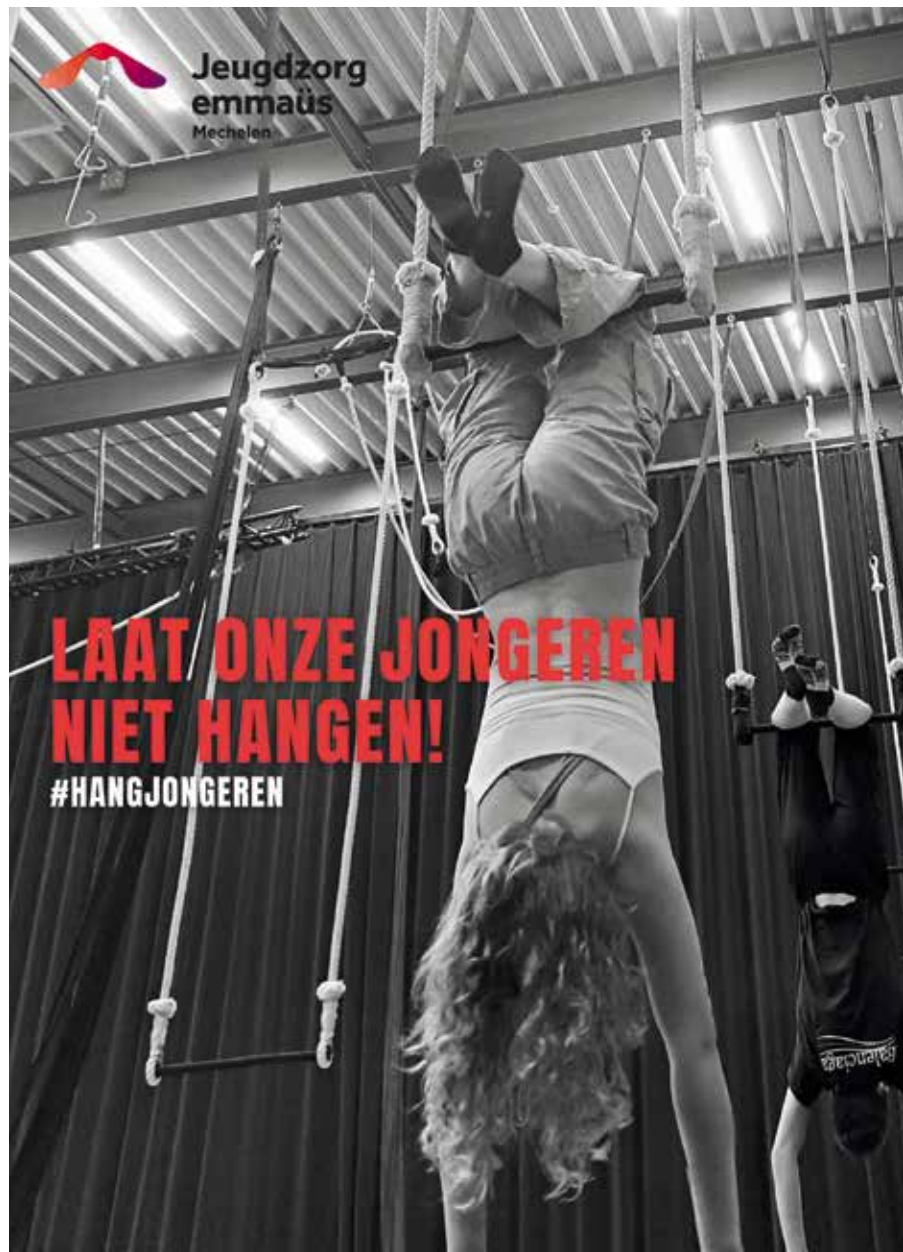
- Probeer een goed beeld te krijgen van waar je nu precies zo bang voor bent. Concretiseer dat scenario, probeer het kritisch te benaderen door jezelf vragen te stellen als: 'Stel dat dit gebeurt, hoe erg is dat echt?' Durf zonder oordeel door te denken over de gevolgen. Zo ontdek je bijvoorbeeld dat de kans wel heel erg klein is dat je angstscenario zich voordoet.
- Hoe meer je gaat vermijden, hoe groter je angst vaak wordt. Probeer stap voor stap de confrontatie aan te gaan. Niet op een brute, maar op een menselijke manier. Zo kun je jezelf gaan herprogrammeren.
- Beperk alcoholgebruik en vermijd kalmeringsmiddelen tegen angst. Deze verdoven tijdelijk, maar houden de angst in stand.
- Genoeg lichaamsbeweging, gerichte mindfulnessoefeningen, goede slaap en gezonde voeding zijn ook zinvol. Probeer dit in je dagelijkse leven in te bouwen, zodat het een gewoonte wordt.

Blijft een angst te lang aanslepen en beheerst ze je leven? Zoek dan professionele hulp via je huisarts of een psycholoog.

Naam auteur, functie auteur?

"Mensen hebben de neiging om een angststoornis erg lang te verdragen. Jammer, want veel angsten kunnen mits de juiste behandeling snel verminderen."

Hangjongeren

Een fotoshoot in circusschool Circolito in Mechelen, de hashtag #hangjongeren en de slogans 'Wij laten onze jongeren niet vallen' / 'Laat onze jongeren niet hangen'. Meer is er niet nodig om de jongeren van de dagbesteding en de werking van Jeugdzorg Emmaüs positief in beeld te brengen.

Jeugdzorg
emmaüs
Mechelen

WIJ LATEN ONZE JONGEREN NIET VALLEN

Knap initiatief van de begeleiders van Jeugdzorg Emmaüs Mechelen: oorspronkelijk bedoeld om de beleefdag i.s.m. VDAB visueel te ondersteunen maar de foto's zijn zo sterk dat ze ondertussen een eigen leven gaan leiden.

Klinische studies

AZ Sint-Maarten

Klinische studies zijn nodig om nieuwe behandelingen op de markt te brengen of bestaande behandelingen te verbeteren. Daarom is AZ Sint-Maarten voortdurend op zoek naar vrijwilligers die een bijdrage willen leveren aan wetenschappelijk onderzoek.

Foto: Van links naar rechts: Inez Mestdagh (coördinator dienst klinische studies), dr. Muriel Lins (pneumoloog), Sofie Drieghe (studieverpleegkundige), Katrien Beullens (studieverpleegkundige)

Mechelaar Gilbert is één van die vrijwilligers. "Ik heb nu toegang tot nieuwe medicatie", zegt hij. "Toch doe je dit niet enkel voor jezelf. Het belangrijkste is dat je ook anderen helpt, want zonder het onderzoek wordt er geen nieuwe medicatie ontwikkeld. De goede opvolging van de artsen en verpleegkundigen met kennis van zaken stelde me gerust."

Het aantal studies neemt de laatste jaren steeds toe. "Vanuit het ziekenhuis en de artsen is er steeds meer interesse in het opstarten van een klinische studie", weet dr. Muriel Lins, arts pneumologie en nauw betrokken bij de studiedienst. "Deze klinische studies laten ons toe om steeds meer geavanceerde zorg te bieden aan de patiënt. Op die manier komen we meer te weten over de veiligheid, effectiviteit, voordelen en risico's van de onderzochte behandeling."

Binnen een veilige ziekenhuisomgeving voeren de artsen en studieverpleegkundigen onderzoek uit binnen diverse medische disciplines. Jaarlijks wordt er ook onderzoek gevoerd naar de werking

van vaccins. Zo zette AZ Sint-Maarten eerder al in op vaccinstudies in verband met griep, COVID-19, RSV of bloedinfecties. Ook in 2024 starten er nog vaccinstudies in verschillende domeinen.

"Indrukwekkend is dat we als regionaal ziekenhuis al sinds 2016 beschikken over een eigen Fase-1-unit", vertelt Inez Mestdagh, coördinator van de dienst, trots. "Hierin testen we bij gezonde personen en patiënten de veiligheid en werking van een geneesmiddel om de optimale dossering te bepalen en de tolerantie of eventuele toxiciteit te onderzoeken."

Meer informatie vind je op www.azsintmaarten.be/klinische-studie.

Verschillende disciplines zetten hun schouders onder een nauwe opvolging van de vrijwilligers voor, tijdens en na de studie: cardiologie, dermatologie, endocrinologie, gastro-enterologie, gynaecologie, neurologie, oncologie, orthopedie, pneumologie, radiotherapie en vaatchirurgie.

Bijzondere gebeurtenissen

◀ Haka!

Jammer dat Eclips op papier is. Je zou de Haka die de medewerkers van Jeugdzorg Emmaüs Antwerpen ontwierpen en uitvoerden moeten zien, horen en voelen.

◀ Medewerkers UPC Duffel zorgen voor zomerse ontspanning voor patiënten

Een kubb-toernooi, aquarelschilderen, zumbaworkshops, fotozoektochten of een schrijfatelier. Medewerkers van administratieve en ondersteunende diensten werken deze zomer anders om een stukje zomer tot bij de patiënten te brengen.

◀ In bloei

De plukweide in Bethanië ggz in Zoersel zorgde deze zomer weer voor een mooi bloementapjt en plukplezier. Mooi en duurzaam.

De Tuk-Tuk-club

Liefhebbers van Suske en Wiske kennen ongetwijfeld het album de Tuf-Tuf-club – het eerste album trouwens waarin de teletijd-machine mensen naar een ander tijdperk kan flitsen. Misschien dromen de bewoners van het woonzorghuis Ten Kerselaere wel van een teletijdmachine om eens terug te keren naar vroeger.

Maar in afwachting amuseren ze zich in de Tuk-Tuk-club.

Sinds deze zomer heeft het woonzorghuis een elektrische Tuk Tuk, een wagentje dat je in veel Aziatische landen ziet rondsnoeren. De 'e-Tuk' van Ten Kerselaere neemt met gemak 4 passagiers mee en heeft een bereik van 150 km. Dat bereik is ruim genoeg voor uitstapjes naar Heist-op-den-Berg, de markt, nog eens naar het huis van vroeger, familiebezoek of gewoon een uitje in de buurt.

Elke week mag een van de woningen van het woonzorghuis de e-Tuk gebruiken. En dat doen ze ook, elke dag. Het zorgt voor een zinvolle dagbesteding en helpt bewoners meer betrokken te blijven bij de buurt, bij hun familie, vrienden of medebewoners.

Ook personen met dementie die nog amper reageren op prikkels rond hen, genieten zichtbaar van de uitjes: ze reageren fel op de wind in de open e-tuk, de zon op het gezicht, wat ze onderweg herkennen. Het tovert een glimlach op hun gezicht.

Vanop de terrassen in Heist-op-den-Berg zwaaien ze de passagiers van de e-Tuk vrolijk toe. Die voelen zich dan als BV's en wuiven enthousiast terug.

Ondertussen denkt het team al aan de winter: de fleecedekentjes liggen klaar, net zoals de kerstlampjes om de eTuk te versieren tijdens de feestperiode. Een verslagje over de kerstversieringstoer volgt later wel.

Heidi gevers

Vanop de terrassen in Heist-op-den-Berg zwaaien ze de passagiers van de e-Tuk vrolijk toe

Dolaji, een jongetje uit de Azoren in Zoerselse kleuren

Een eiland met een majestueuze vulkaan kroop in het hart van Kris Mast. Hij maakte er een vertelboek over, samen met de bewoners van Monnikenheide.

Google eens 'Pico Azoren': op elke foto domineert de vulkaan Pico het gelijknamige eiland. 'De berg bepaalt daar het leven', vertelt Kris. 'Die vulkaan lijkt een magische werking te hebben op je geest, die roept mij altijd terug.'

Na een eerste gezinsvakantie keerde Kris enkele weken later al terug, alleen. 'De oudere mensen op het eiland riepen me bij zich, en boden me iets te eten of te drinken aan. Ik heb er meteen mijn hart verloren.'

Tijdens een lange beklimming van de vulkaan ontstond een verhaal in zijn hoofd. Van een jongen en een geheim, gedeeld door de berg en de oceaan. Over mens en natuur, moed en vastberadenheid. 'Schrijf dat neer!', vonden de dorpsbewoners. Een collega bood aan er tekeningen bij te maken.

'Van bij het begin wou ik een vertelboek maken, met grote platen. Een zwart-witversie ging naar enkele bibliotheken, die me aanraadden het toch in kleur te zetten.' Inmiddels was Kris van het onderwijs overstapt naar Monnikenheide-Spectrum, waar hij vooral beweegactiviteiten begeleidt. Zo ontstond

het idee om de bewoners te vragen de prenten in te kleuren. 'Zo blij met die keuze. Nee, het is niet 'perfect', maar wel écht en recht uit het hart. De boze vulkaan is bijvoorbeeld een uitbarsting van kleur', toont hij. Elke leefgroep kreeg uiteraard een exemplaar.

Het boek is uitgegeven in eigen beheer (met ISBN-nummer) in enkele taalcombinaties waaronder Nederlands-Portugees. Het bevat een QR-code waarmee je de prenten ophaalt om ze te projecteren, en zo gewenst zijn de prenten op A3-formaat verkrijgbaar. 'Plus een code naar de zwart-witplaten, om zelf te kleuren. Op Pico maakten we met kleuters, na het voorlezen, een vulkaan vol tekeningen.'

'Wat voor mij telt, is de liefde voor het eiland en voor de mensen die me opgevangen hebben. Ginds heerst een grote gastvrijheid en solidariteit. Als buitenstaander deel je in die puurheid en echtheid. Buitengewoon gewoon.'

Interesse?

Stuur een mailtje naar kris.mast@emmaus.be.

GEZOND EN VEILIG MET DE FIETS NAAR HET WERK

Meer en meer werknemers nemen de (elektrische) fiets om naar het werk te gaan. Een gezonde en duurzame keuze! Maar hoe pak je dit veilig aan?

Laat je zien.

Voorzie correcte verlichting en draag felle kledij.

Draag altijd een fietshelm.

Zo bescherm je je hoofd bij ongevallen.

Let op je snelheid.

Ook als fietser moet je de verkeersregels volgen.

Controleer je fiets.

Check remblokjes, reflectoren, verlichting ... en laat je fiets regelmatig onderhouden.

Meer tips voor een veilig woon-werkverkeer?

Lees ons artikel.

Buiten de (m)uren

Zo ontstond het idee om de bewoners van Monnikenheide-Spectrum te vragen de prenten in te kleuren. 'Zo blij met die keuze. Nee, het is niet 'perfect', maar wel écht en recht uit het hart.

lees meer op blz. 30